

GYÖNGYMONDATOK.

(Ujkori íróktól.)

Betegség.

Rásztkórotokból majd kigyógyultok, ha az élet derekasan kezd kicsufolni. *Göthe*.

Az öregség és egy kevés betegség, időt nyujtnak nagy meg-gondolkodásra. *Sevigné asszony*.

Mikor a beteg saját nyavalyájába szerelmes, meg kell őt csalni, hogy meggyógyíthassuk. *Malebranche*.

Nagy betegségeknel a legrémítőbb válság után áll be azonnal a gyógyulás, mint csodaeset. *Sand Gy.*

Birálat.

Szivünkben gyóm tenyész, ha szél nem ér. Ki rosszat mond felőlünk, az csak gyomlál. *Shakespere*.

A bírálatokat, ha azok nem gúnyiratok — akár a fejedelemre, akár a legalsó polgárra vonatkoznak — nem kell eltiltani. *II-ik József császár*.

A néző gyakran jobban fel tudja fogni az eljárásokat, mint az eljáró. *Hegner*.

Könnyebb bírálni, mint tenni; valamint könnyebb parancsolni, mint végrehajtani. *II-ik Fridrik*.

Mindent bírálni akarunk, s mindig a rossz látponton állunk. Magunkat bírálni akarva, igen közel vagyunk magunkhoz; másokat akarva bírálni, igen távol állunk tőlük. *Fontenelle*.

Az ember értelme szabaddá született, s joga van megbírálni mindazt, a mit csak megismerhet. *Condorcet*.

Biró.

Ha az embert a szándékért itélnők el, melyik becsületes embert nem lehetne életében tizszer felakasztani? Ha a bírónak jogot adunk a vádlott lelkében olvasni, mi lesz az emberi igazságszolgáltatás egyéb, mint képmutató önkénykedés? Nem a vétkes cselekedet tenné a bűnt, hanem a bíró szeszélye vagy előítélete. *Labouleye Eduárd*.

A kit meglát az igazság, azt megragadja : bánja is a törvény, hogy tolvaj itél tolvaj felett! Shakespere.

Mikor a bírónak nincs egyéb a fejében, mint nagyravágyás és kevélység, soha sincs akkor igazság és emberség a szívében. *Voltaire*.

Bitang.

A törvénytelen gyermekek a legkiáltóbb bűnök. *Saphir*.

Mikor a nő férjét idegen származásu gyermekkel terheli, áru-
lást, hitszegést alávalósággal tetéz. S ha létez borzasztó helyzet a
világon, ilyen azon szerencsétlen apáé, ki nem bizván saját nevében,
nem meri magát szíve legédesb érzelmeinek odaengedni, és gyerme-
két megölelvén, azon kell kételkednie: nem egy idegennek gyerme-
két, nem gyalázatának zálogát ölelgeti-e? *Rousseau*.

Bizalom. Bizalmatlanság.

Megérdemli, hogy megcsalva legyen, ki a gondolatlanál szí-
vet keres. *Schiller*.

Nagyon kedves dolog, sorsunkat reá bízni arra, a ki minket
szeret, — s úgyszólván, magunkat más által gondozva érezni. *Sand*
György.

Alig csalatkozik, a ki másban nem bizik. *Petrárka*.

Bocsánat.

A kinek kezében van a boszuállás és megbocsát, mindenütt
hősnek tartatik. *Voltaire*.

A hol csak panaszolni való van, ott sok megbocsátandó is van.
Sand Gy.

Könnyen megbocsát az ember azoknak, a kiktől félni kell.
Voltaire.

IX-ik *Lajos* francia királynak egy ember akkor nyújtott kérel-
met büntetés elengedésért, mikor az a templomban imádkozott. A
király azt válaszolta: Jókor kérsz, mert én is most kérem Istenemtől
bűneim bocsánatát, és így következetesnek látom, hogy én is neked
irgalmazzak, kérelmednek elégtételt fogok adni!

Bohózat.

A bohózatok kedvelői romlott izlésűek és ítélő tæhethég nél-
küliek. *Petrárka*.

Jól meg kell jegyezni, hogy azon dolgok melyek minket gyö-
nyörködtetnek, többnyire helytelenségek. *Montesquieu*.

Boldogság.

— — — Rajtunk áll, hogy boldogok legyünk,
Csak akaratos ne legyen természetünk.

Gyermek dolog, inkább szomjazni, mintsem más
Pohárból inni, mint a melyre kedve jött.

A bölcs — mert nem jogunk a sok válogatás —

A honnan jut onnau issza az örömet. Petőfi.

Csupán egy eset van, mikor az ember állíthatja, hogy az ő
tetteges helyzete jobb vagy rosszabb, mint szomszédáé; ezen eset
a féltékenység, és percze a győzelem. *Voltaire*.

A valódi boldogság megítélésében tulságig sokat adunk a lát-
szatra; ott tesszük fel, a hol legkevésbé van; ott keressük, a hol
nem tudna lenni: a jó kedv igen kétes jel, — gyakran csak mások-
kat ámit, mint szerencsétlen — s magát is. *Rousseau*.

Mikor az ember a boldogságot jól kereste, sehol is azt jobban
fel nem találja, mint saját házában. *Voltaire*.

Annyira nem vagyunk a földön boldogságra hivatva, hogy vagy
testünknek, vagy lelkünknek szükségkép szenvedni kell, mikor t. i.
egyszerre nem szenved mindkettő, — s az egyiknek jóléte csaknem
mindig a másnak hátrányára van. *Rousseau*.

A boldogságvágy sohasem alszik az emberek szívében. *Rousseau*

Az egyforma boldogság unalmassá lesz; szüksége van az élet-
nek magaslatoakra és alantabbi fokozatokra; s azon nehézségek, melyek
a dolgokba vegyülnek, felébresztik a vágyat, s fokozzák az örömet.
Molière.

Minden lélek nem képes a boldogságra, mint nem minden föld
tud egyenlően aratást adni. *Chateaubriand*.

A legboldogabbak sorsa is összefont fonalszál, bánatból s öröm-
ből vegyesen szöve. Bánatok teszik édesebbé az örömet, veszteség-
ből s nyereményből alakul az; egyik a másikat váltja fel, most el-
komorítván, majd felderítvén lelkünket. *Smiles*.

Igen nagy szolgálat, hivatal és gazdaság semmitsem használ-
nak a boldog életre, sőt néha aval ellenkeznek is. *Argens*.

Az ember nagyon aggodik azon, hogy a jelen perczen boldog
legyen; ezt egy jövő időre hagyja, mintha a jövőnek más tulajdo-
nának kellene lenni annál, a mely már megérkezett. *Fontenelle*.

A boldogságnak, hogy valóban tökéletes legyen, a legtökélete-
sebb dolgok szemléléséből kell eredni. De mi oly tökéletes, mint a
szépség és erény? mi szebb a mindenségnél? s melyik erény hason-
lítható a legfőbb lény jóságához és igazságához? *Hume*.

Az életben nagy boldogságot ne várj, arra az emberi természet
nem fogékony. *Hume*.

Akaratunknak nem áll hatalmában, hogy boldogok lenni ne
óhajtunk. *Malebranche*.

Bolondság.

A bolondság az egész világot körüljárja, mint a nap, mindenütt
fénylik. *Shakespeare*.

Jobb az okos bolond, mint a bolond bölcs. *Shakespeare*.

Gyűjtötte: *KISS MIHÁLY*.

PROTESTÁNSOK-E AZ UNITÁRIUSOK ?

E kérdést gyakran teszik fel s felelnek rá tagadólag, tudatlanok tudatlanságból, tudósok elfogultságból. Mi az unitáriusokat kétségtelesenül protestánsoknak tartjuk. De nem úgy némely debreczeni theologus, kik következetesen hirdetik, hogy az unitáriusok nem protestánsok. Az a hang, melyet a Magy. Prot. Irod. Társaság megalakítása alkalmából eléggé ismerünk, most külföldön szólal meg ellenünk. Dr. Szlávik Mátyás, eperjesi theol. tanár a Magy. Prot. Irod. Társaságot a Gothában megjelenő „Theologische Studien und Kritiken“ czimű folyóirat ez évi első számában ismertette, sajnálatosnak mondotta azt a heves tollharczot, melyet annak idején protestáns lapokban a felett folytattak, hogy vajjon protestánsok-e az unitáriusok és hogy főképpen az együletben részt vehetnek-e. E megjegyzés nem maradhatott felelet nélkül. Dic-ófi lelkész és Erdős theol. tanár az említett folyóirat harmadik számában így nyilatkoznak: „Ja; wir Debreciner behaupten es für immer aufs bestimmteste, dass die Unitarier nicht zu den Protestanten gehören und dass sie als solche den Arbeitsplan eines protestantisch-litterarischen Vereins nur stören würden, falls sie zu Mitgliedern desselben wären angenommen werden.“ E nyilatkozatra Dr. Szlávik, valamint arra a támadásra, melyet ellene Balogh Ferencz a „Szabad Egyház“ 9-ik számában (czimével ellenkezőleg a legorthodoxabb protest. lap Magyarországon) intézett s megleckéztette azért, mivel a Dávid Ferencz együletnek felolvasást merészelt küldeni, a „Sárospataki Lapok“ 22-ik számában megadta a maga részéről a méltó feleletet. Hogy az ő felvilágosításai fognak-e „orthodox ellenein“, hogy megnyílik-e szemük Channing és Parker látására, kik az amerikai összes keresztény egyházak életére oly termékenyítőleg hatottak; hogy legújabb egyháziródmalmi viszonyaink egyik legszebb fejezetének fogják-e látni a három prot. felekezetnek a volt prot. együletben való együttműködését — alig hisz-